

دیدگاه پرستاران شاغل در بیمارستان‌های آموزشی - درمانی استان کهگیلویه و بویراحمد در خصوص آموزش مداوم

سیما محمدحسینی^۱ زهره کریمی^۲ ابراهیم مؤمنی^۱ علی عباسی^۳ سیدجواد سادات^۱

^۱مربی گروه پرستاری، ^۲مربی گروه روانشناسی، دانشگاه علوم پزشکی یاسوج ^۳دانشجوی دکترای پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی اهواز

مجله پزشکی هرمزگان سال شانزدهم شماره اول فروردین و اردیبهشت ۹۱ صفحات ۸۰-۷۳

چکیده

مقدمه: آگاهی از دیدگاه مخاطبین برنامه های آموزش مداوم پرستاری در مورد جنبه های مختلف آن اهمیت ویژه ای دارد. لذا مطالعه حاضر به منظور تعیین دیدگاه پرستاران شاغل در بیمارستانهای آموزشی - درمانی استان کهگیلویه و بویراحمد در خصوص آموزش مداوم انجام شد.

روش کار: در این مطالعه توصیفی ۱۸۴ نفر از پرستاران شاغلی در بیمارستانهای آموزشی و درمانی استان کهگیلویه و بویراحمد در سال ۱۳۸۷-۸۸ شرکت داشتند. ابزار گردآوری داده ها، پرسشنامه ای پنج بخشی شامل اطلاعات دموگرافیک و حیطه های محتوای برنامه، مدیریت رضایت مندی و انگیزه بود. داده های جمع آوری شده با نرم افزار SPSS و شاخص های توصیفی تجزیه و تحلیل گردید.

نتایج: نتایج نشان داد در حیطه منطبق بودن محتوای برنامه با تازه های علمی حداکثر ۶۳٪، در حیطه متناسب بدن مطالب با نیازهای شغلی حداکثر ۶۳٪ و در حیطه مدیریت برنامه حداکثر ۵۲٪ از شرکت کنندگان در حد زیاد راضی بودند. به طور کلی پرستاران شرکت کننده در این دوره ها از محتوای برنامه ها، مدیریت، رضایتمندی و انگیزه شرکت در برنامه ها ارزیابی نسبتاً متوسطی داشتند.

نتیجه گیری: با توجه به نتایج ارزیابی از بخش های مختلف برنامه های ارائه شده، توصیه می گردد قبل از اجرای برنامه ها بازنگری در قسمت های مختلف و نیازسنجی از شرکت کنندگان به عمل آید.

کلیدواژه ها: آموزش مداوم - پرستاری - دیدگاه

نویسنده مسئول:

زهره کریمی

دانشگاه پیراپزشکی دانشگاه علوم

پزشکی اهواز

اهواز - ایران

تلفن: ۰۹۸ ۶۱۱ ۲۷۲۸۲۹۴

پست الکترونیکی:

Karimiz48@yahoo.com

دریافت مقاله: ۸۹/۲/۱۸ اصلاح نهایی: ۹۰/۷/۹ پذیرش مقاله: ۹۰/۷/۲۳

مقدمه:

تکنیکهای جدید مراقبتی آگاهی داشته باشد. لذا با توجه به اهمیت آگاهی پرستاران، لزوم آموزش مداوم می تواند به عنوان روش مفیدی در حفظ رسمیت حرفه و پیشگیری از رکود آن به کار رود. از طرفی آموزش مداوم به عنوان یکی از راههای مقابله با عقب ماندگی و نوعی تضمین بهبود کیفی و کمی کار و افزایش سطح انگیزه و جسارت حرفه ای لازم می باشد (۴).

آموزش مداوم پرستاری وسیله ای برای پرستاران است تا به تغییرات سریع در سیستم بهداشتی پاسخ مناسب داده و مهارتهای حرفه ای خود را افزایش دهند (۳). در سالهای اخیر در آمریکا فعالیتهای گسترده ای جهت اجباری کردن آموزش مداوم

اندوخته های یادگیری در هر سطحی از آموزش با گذشت زمان دچار کاهش می گردد (۱). یکی از مشکلات تلاش برای نگهداشتن دانشی است که کسب شده، به خصوص در مورد علمی که دامنه آگاهی های آنها سریعاً در حال تغییر است (۲). دانش نیمه عمری تقریباً دو و نیم ساله دارد و پس از آن به روز نبوده و کهنه محسوب می شود (۳).

پرستار به عنوان فردی مطرح است که ارتباط نزدیکی با بیماران و سایر افراد تیم بهداشتی و جامعه دارد و به دلیل پیشرفت سریع دانش و تکنولوژی بایستی از تمام مهارتها و

هدف از انجام این مطالعه تعیین دیدگاه پرستاران شاغل در بیمارستانهای آموزشی - درمانی استان کهگیلویه و بویراحمد در خصوص آموزش مداوم بود تا با ارائه راهکارهای جدید اثربخشی این آموزشها ارتقاء یابد.

روش کار:

در این مطالعه توصیفی که به صورت سرشماری انجام شد، پرستاران شرکت کننده در برنامه های آموزش مداوم در دانشگاه علوم پزشکی یاسوج (۱۸۴ نفر) در سال ۸۸-۱۳۸۷ به عنوان نمونه انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده ها پرسشنامه بود که این پرسشنامه توسط اساتید صاحب نظر و کارشناسان آموزش مداوم مورد بررسی و پس از اصلاحات لازم، روایی صوری و محتوایی آن مورد پذیرش قرار گرفت و پایایی آن پس از یک مطالعه مقدماتی، از طریق محاسبه آلفای کرونباخ با ضریب همبستگی پیرسون ۰/۸۵ تعیین گردید. پرسشنامه شامل مشخصات دموگرافیک و سوالاتی در زمینه چهار حیطه محتوای برنامه (۷ سوال)، مدیریت (۶ سوال)، رضایت مندی (۵ سوال)، انگیزه (۴ سوال) و ۲ سوال باز پاسخ بود.

روش نمونه گیری ساده و مبتنی بر هدف بود و پرسشگران در هنگام برگزاری برنامه های بازآموزی از پیش تعیین شده در سه شهر یاسوج، گچساران و دهدشت حضور می یافتند و پس از برگزاری برنامه ها پرسشنامه ها را در اختیار شرکت کنندگان قرار می دادند.

پس از جمع آوری داده ها به کمک پرسشنامه با استفاده از نرم افزار SPSS و آمار توصیفی (فراوانی مطلق و نسبی، میانگین و انحراف معیار) تجزیه و تحلیل داده ها انجام گردید.

نتایج:

در مجموع در برنامه های برگزار شده در سه شهرستان ۱۸۴ نفر شرکت نمودند که جدول شماره یک بیانگر مشخصات دموگرافیک واحدهای مورد پژوهش است.

۶۰ درصد پرستاران رسمی، ۲۰ درصد پیمانی، ۱۰ درصد طرحی و ۱۰ درصد قراردادی و بیشترین شرکت کنندگان برنامه های آموزش مداوم در یاسوج (۷۱ درصد) و کمترین در دهدشت (۲۵ درصد) بودند.

برای پرستاران صورت گرفته است. به عنوان مثال انجمن آموزش مداوم، پرستاران را ملزم نموده تا برای تمدید گواهینامه پرستاری خود در برنامه های آموزشی شرکت نمایند (۵).

در مجمع القوانین راهنمای شغلی برای پرستار، ماما و مراقب بهداشتی نیز بیان شده است که هر پرستار، ماما یا ارائه دهنده خدمات بهداشتی مسئول عمل خویش است و بایستی برای حفظ مسئولیت حرفه ای خود بکوشد و در این راه از هر موقعیت مناسب در جهت حفظ و پیشبرد صلاحیت علمی استفاده نماید (۶).

امروزه آموزش مداوم یک ضرورت اجتناب ناپذیر است که هدف از آن حفظ و ارتقای دانش و مهارت های حرفه ای دانش آموختگان جامعه پزشکی و در نهایت افزایش سطح سلامت جامعه می باشد. تلاش در جهت برگزاری شایسته و انتخاب روش های مناسب تدریس و اجرای برنامه های آموزش مداوم و سپس ارزیابی نظرات آموزش گیرندگان جهت ارتقای کیفیت آن ضروری است (۷).

در مطالعه ای که بوسیله پیتر و تترلین (۲۰۰۱) بر روی پرستاران نگزاس انجام شد، اکثریت پرستاران با آموزش مداوم اجباری موافق بودند و ارتباط معنی داری بین نگرش و ارتقای مهارت های بالینی، افزایش دانش و افزایش مهارت مراقبت های بهداشتی دیده شد. همچنین این پرستاران بیان داشتند که روش سخنرانی همراه با بحث گروهی در ارائه مطالب آموزشی بهتر است (۸).

در اکثر مطالعات انجام شده در زمینه آموزش مداوم پرستاری اثرات درازمدت کارگاهها، کنفرانسها و سمینارها بر شرکت کنندگان مورد بررسی قرار گرفته است. در حالی که این مطالعات بدون ارزیابی پرستاران در رده درمانی و در طی ساعات کاری بدون ارزش خواهد بود. لذا آموزش مداوم پرستاری بایستی همه فعالیت هایی را که افراد برای افزایش دانش و گسترش عملکرد استفاده می کنند، پوشش داده و مورد ارزیابی قرار دهد. آگاهی از دیدگاه مخاطبین برنامه های آموزش مداوم در مورد جنبه های مختلف آن اهمیت ویژه ای دارد (۹). صاحب نظران معتقدند که تحصیلات دانشگاهی به اندازه کافی پرستاران را برای انجام مراقبتهای عملی آماده نمی سازد و در این خصوص نیاز به آموزش مداوم دارند (۱۰). در همین راستا

در حیطه رضایتمندی از برنامه‌ها؛ زمان مناسب برگزاری کلاس‌های آموزشی در یاسوج ۵۳/۵ درصد، در گچساران ۵۰/۷ درصد و در دهدشت ۵۲/۲ درصد فراگیران نظر داده‌اند که در حد زیاد بوده است. در پاسخ به سوال مکان مناسب برای برگزاری کلاسهای آموزشی نیز در یاسوج ۴۷/۹ درصد، در گچساران ۴۷/۸ درصد و در دهدشت ۴۷/۸ درصد پاسخ فراگیران در حد زیاد بوده است. در خصوص استفاده به جا و مناسب از وسایل آموزشی در یاسوج ۴۶/۵ درصد، در گچساران ۴۹/۳ درصد و در دهدشت ۴۷/۸ درصد در حد زیاد بوده است. تسلط علمی مدرسین در یاسوج ۴۹/۳ درصد، در گچساران ۴۱/۸ درصد و در دهدشت ۴۵/۷ درصد فراگیران نظر دادند که در حد بسیار زیادی بوده است.

در حیطه انگیزه؛ فراگیران پاسخ دادند که تجدید اطلاعات قبلی در یاسوج ۴۲/۳ درصد، در گچساران ۴۹/۳ درصد و در دهدشت ۴۵/۷ درصد در حد زیاد بوده است. همچنین در پاسخ به سوال کسب امتیاز در یاسوج ۵۴/۹ درصد، در گچساران ۵۲/۲ درصد و در دهدشت ۵۲/۲ درصد فراگیران نظر داده‌اند که در حد متوسط بوده است.

۵۱ درصد از پرستاران در یاسوج و ۵۳/۷ درصد در گچساران و ۵۴/۳ درصد در دهدشت بهترین نحوه اجرای برنامه‌های آموزش مداوم را برگزاری کارگاه، همچنین ۹۳ درصد در یاسوج، ۹۵/۵ درصد در گچساران و ۹۳/۵ درصد در دهدشت بهترین روش اجراء برنامه‌های آموزش مداوم را مدون و به شکل حضوری بیان کرده‌اند.

در خصوص ارزیابی محتوای برنامه‌های آموزش مداوم پرستاری از دیدگاه شرکت کنندگان نتایج نشان داد که ۵۰/۷ درصد (۳۶ نفر) در یاسوج، ۵۰/۷ درصد (۳۴ نفر) در گچساران و ۵۲/۲ درصد (۲۴ نفر) در دهدشت محتوای برنامه‌ها را در حد متوسط دانسته‌اند.

در رابطه با ارزیابی مدیریت برنامه‌های آموزش مداوم پرستاری از دیدگاه شرکت کنندگان نتایج به دست آمده نشان داد که ۵۶/۳ درصد (۴۰ نفر) در یاسوج، ۵۹/۷ درصد (۴۰ نفر) در گچساران و ۵۶/۵ درصد (۲۴ نفر) در دهدشت مدیریت برنامه‌ها را در حد متوسط دانسته‌اند.

در حیطه محتوای برنامه‌ها؛ منطبق بودن برنامه‌ها با تازه‌های علمی در یاسوج ۶۰/۸ درصد، در گچساران ۶۲/۷ درصد و در دهدشت ۶۳ درصد از دیدگاه فراگیران در حد زیاد بوده است. در همین بخش متناسب بودن محتوای برنامه‌ها ۴۴/۷ درصد در یاسوج و ۵۶/۷ درصد در گچساران و ۶۳ درصد در دهدشت بیشترین امتیاز را به خود اختصاص داده و در حد بسیار زیاد بوده است.

در حیطه مدیریت برنامه‌ها نیز نحوه صحیح برگزاری برنامه‌ها در یاسوج ۵۰/۷ درصد، در گچساران ۵۰/۷ درصد و در دهدشت ۵۲/۲ درصد در حد بسیار زیادی ارزیابی شده بود و در پاسخ به سوال دیگر این بخش تحت عنوان میزان امتیاز تعلق گرفته شده به هر برنامه فراگیران در یاسوج ۴۵/۸ درصد، در گچساران ۵۲/۲ درصد و در دهدشت ۴۵/۷ درصد پاسخ زیاد را داده‌اند.

جدول شماره ۱- توزیع فراوانی نمونه‌های پژوهش بر حسب جنس، سن، سابقه کار، تحصیلات، محل کار و تعداد دوره

متغیر	مشخصات دموگرافیک	تعداد	درصد
جنس	مرد	۵۰	۲۷/۲
	زن	۱۳۴	۷۲/۸
گروههای سنی	۱۵-۲۰	۲	۱/۱
	۲۱-۳۰	۴۵	۲۴/۵
	۳۱-۴۰	۱۱۶	۶۳
	۴۱-۵۰	۲۱	۱۱/۴
سابقه کار	۵-۱۰	۱۰۲	۵۶
	۱۱-۱۵	۲۴	۱۳
	۱۶-۲۰	۴۹	۲۶/۶
	۲۱-۲۵	۴	۲/۲
تحصیلات	فوق دیپلم	۱۷	۹/۲
	کارشناس	۱۶۷	۹۰/۸
محل کار	یاسوج	۷۱	۳۸/۶
	گچساران	۶۷	۳۶/۴
	دهدشت	۴۶	۲۵
تعداد دوره	۱-۴	۱۲۴	۶۷/۴
	۵-۸	۵۱	۲۷/۷
	۹-۱۲	۹	۴/۹

در زمینه ارزیابی میزان رضایتمندی از برنامه های آموزش مداوم پرستاری از دیدگاه شرکت کنندگان ۵۰/۷ درصد (۳۶ نفر) در یاسوج، ۵۰/۷ درصد (۳۴ نفر) در گچساران و ۵۲/۲ درصد (۲۴ نفر) در دهدشت رضایتمندی از برنامه ها را در حد متوسط دانسته اند.

در خصوص ارزیابی انگیزه شرکت در برنامه های آموزش مداوم پرستاری از دیدگاه شرکت کنندگان و نتایج آن نشان داد که ۵۴/۹ درصد (۳۹ نفر) در یاسوج، ۵۹/۷ درصد (۴۰ نفر) در گچساران و ۶۰/۹ درصد (۲۸ نفر) در دهدشت انگیزه جهت شرکت در برنامه های آموزش مداوم را در حد متوسط دانسته اند.

در خصوص ارزیابی انگیزه شرکت در برنامه های آموزش مداوم پرستاری از دیدگاه شرکت کنندگان و نتایج آن نشان داد که ۵۴/۹ درصد (۳۹ نفر) در یاسوج، ۵۹/۷ درصد (۴۰ نفر) در گچساران و ۶۰/۹ درصد (۲۸ نفر) در دهدشت انگیزه جهت شرکت در برنامه های آموزش مداوم را در حد متوسط دانسته اند.

بحث و نتیجه گیری:

نیاز به آموزش مداوم پزشکی امری پذیرفته شده است و اکنون مطالعات به کشف روش هایی با اثربخشی بیشتر معطوف است. یکی از راه های بسیار خوب و مهم ارتقای کیفیت آموزش مداوم، بررسی نظرات آموزش گیرندگان، طراحی و اجرای برنامه های آموزش مداوم جامعه پزشکی مطابق با نظرات و دیدگاه های آنان است که می تواند در تضمین کیفیت آموزش مداوم مؤثر باشد.

نتایج این مطالعه نشان داد که در حیطه محتوای برنامه؛ محتوای برنامه ها در حد بسیار زیادی متناسب با نیازهای شغلی آنان می باشد. در مطالعه زاهد پاشا و کنعانی (۱۳۷۸) در شهر بابل نیز ۶۷/۱ درصد از شرکت کنندگان نظرشان همین بوده که با مطالعه حاضر همخوانی دارد (۱۱). برنامه های آموزش مداوم در صورتی می تواند بخشی از طرح بهسازی و پیشرفت نیروی انسانی شود که صحیح، اصولی و مبتنی بر نیازهای کارکنان باشد. شاید به علت هماهنگی واحد آموزش مداوم دانشگاه با دفاتر پرستاری باعث گردیده که برنامه های آموزش مداوم منطبق با نیازهای شغلی پرستاران استان کهگیلویه و بویراحمد باشد. در همین بخش پرستاران بیان کرده اند که برنامه های بازآموزی با تازه های علمی در حد زیادی منطبق بوده است، که با مطالعه سالم صافی و همکاران (۱۳۸۱) در ارومیه همخوانی ندارد، زیرا نتایج پژوهش پزشکان عمومی در ارومیه نشان داد که ۷۷/۶٪ موفقیت برنامه ها را از نظر ارائه مطالب جدید علمی در

سطح پایینی ارزیابی کردند (۱۲). استفاده از اساتید و اعضای هیأت علمی مجرب و استفاده از منابع علمی جدید در موفقیت این بخش مؤثر بوده است. ارزیابی کلی حیطه محتوای برنامه های آموزش مداوم پرستاری بیانگر آن است که شرکت کنندگان محتوای برنامه ها را در حد متوسط دانسته اند که با مطالعه محمدی و دادخواه در اردبیل همخوانی داشته و شرکت کنندگان در برنامه های آموزش مداوم پرستاری اردبیل نیز کلاً محتوای برنامه ها را در حد متوسط ارزیابی کرده اند (۱۳).

در حیطه مدیریت برنامه ها؛ نحوه صحیح برگزاری برنامه ها از نظر شرکت کنندگان در حد زیادی مطلوب بوده است. که با مطالعه صادقی و بخشی (۱۳۸۸) در رفسنجان همخوانی دارد. در رفسنجان نیز ۳۰/۶٪ رضایت مطلوب و ۶۹/۴٪ رضایت متوسط داشتند و هیچ یک از پزشکان در این مطالعه از کیفیت برگزاری برنامه ها ناراضی نبودند (۱۴). در پاسخ به سوال دیگر این بخش تحت عنوان میزان امتیاز تعلق گرفته شده به هر برنامه، فراگیران از میزان نمره اختصاص داده شده به هر برنامه یک روزه (۵ امتیاز) در حد زیاد راضی بودند که با مطالعه یوسفی و ربیعی (۱۳۸۵) در استان گلستان همخوانی دارد (۱۵). در مطالعات دیگر نیز شرکت کنندگان خواستار تقسیم برنامه ای ۲۵ ساعته به ۵ ساعته شده بودند که این موجب افزایش امکان شرکت در برنامه ها خواهد بود. به نظر می رسد برنامه های مدون ۵ امتیازی، به دلیل تخصصی تر بودن، ارائه مطالب در حجم کمتر و در زمان کوتاه تر، موفق تر از برنامه های مدون ۲۵ امتیازی در تحکیم اطلاعات قبلی و ارائه مطالب جدید علمی بوده است.

در حیطه رضایتمندی از برنامه ها؛ فراگیران از زمان و مکان مناسب برگزاری کلاس های آموزشی و استفاده به جا و مناسب از وسایل آموزشی در حد زیادی راضی بوده اند که با نتایج مطالعه کنعانی و همکاران (۱۳۸۱) در یاسوج همخوانی دارد (۱۶). توجه به زمان برگزاری و برنامه ریزی آموزشی بر اساس نیازها و شرایط پیراپزشکان شرکت کننده در این برنامه ها، می تواند منجر به افزایش انگیزه و بهره وری این برنامه ها شود، زیرا طبق قانون آمادگی در یادگیری، حضور در کلاس بعد از شب کاری و عدم آمادگی جسمی و روحی - روانی باعث افت شدید یادگیری خواهد شد. که این امر مربوط به ساخت و تجهیز سالن های کنفرانس سه شهرستان بوده که مکان مناسبی را برای

۲۸٪ آنها تحکیم اطلاعات قبلی و کسب اطلاعات جدید بوده است (۱۸). در مطالعه چرکزی و همکاران (۱۳۸۸) در گلستان نیز ۵۵/۵ درصد از شرکت کنندگان مهمترین انگیزه خود از شرکت در برنامه‌های آموزش مداوم را کسب امتیاز برای برخورداری از مزایای ارتقاء شغلی (فوق العاده ویژه) اعلام کردند و ۲۱/۲ درصد به تجدید اطلاعات قبلی پاسخ دادند که این مورد با مطالعه حاضر همخوانی ندارد (۱۷). همچنین سالم صافی و همکاران (۱۳۸۴) در دانشگاه علوم پزشکی ارومیه در بخش انگیزه کسب امتیاز بیشترین درصد را به خود اختصاص داده که با نتایج پژوهش حاضر همخوانی ندارد (۱۲). البته جهت دست یافتن به ارتقای شغلی نیاز به شرکت در برنامه‌های بازآموزی می‌باشد. اما، بسیاری از پرستاران دوست دارند که اطلاعات جدیدتری را در رابطه با بیماریها، دستگاههای جدید و... کسب کنند.

اکثریت شرکت کنندگان در سه شهرستان بهترین نحوه اجرای برنامه‌های آموزش مداوم را برگزاری کارگاه، همچنین بهترین روش اجراء برنامه‌های آموزش مداوم را مدون و به شکل حضوری بیان کرده‌اند. در مطالعه سالم صافی و همکاران نیز نظر شرکت کنندگان در خصوص بهترین نحوه و شیوه اجرا به صورت کارگاه و حضوری و مدون بوده که با نتایج تحقیق حاضر همخوانی دارد. بیش از نیمی از شرکت کنندگان در سه شهرستان خودآموزی از طریق مجله، مقاله و کتاب را نیز درخواست داده‌اند (۱۲). اجرای برنامه‌های آموزش مداوم به صورت آنلاین به عنوان یک روش مؤثر روز به روز در حال گسترش است. به نظر می‌رسد عدم دسترسی آسان جامعه پزشکی به اینترنت و عدم وجود آموزش مداوم به صورت آنلاین در ایران باعث شده که این روش در اولویت آخر قرار گیرد. البته مهارتهای علمی که با تمرین و تجربه حاصل می‌شود از طریق رایانه امکان پذیر نیست (۱۹).

به نظر می‌رسد با استفاده از نتایج این مطالعه مسئولین دفاتر آموزش پرستاری می‌توانند گام‌های مؤثرتری در طراحی، برنامه‌ریزی و ارتقای کیفیت برنامه‌های آموزش مداوم بردارند که این امر سبب ارتقای کیفیت مراقبت از بیماران که رکن اصلی حرفه پرستاری است، خواهد شد.

شرکت کنندگان در برنامه‌های بازآموزی ایجاد کرده است. با توجه به اینکه در دانشگاه علوم پزشکی یاسوج برنامه بازآموزی پرسنل به صورت مدون و با اطلاع قبلی و تقویم مدون اعلام می‌گردد، پرسنل می‌توانند هماهنگی لازم را به عمل آورند. به همین دلیل از زمان و مکان برگزاری برنامه‌های آموزش مداوم در این استان رضایت حاصل شده است که نتایج این تحقیق نیز بیانگر همین مطلب است. در خصوص استفاده به جا از وسایل آموزشی در برنامه‌های اجرا شده نظرات در حد زیاد مطلوب بوده است، اما بر اساس مطالعه محمدی و دادخواه (۱۳۸۴) در اردبیل ۵۴/۳ درصد از پرستاران نحوه استفاده از وسایل و تجهیزات را در امر آموزش ضعیف ارزیابی نمودند. در رابطه با آموزش دستگاهها و تجهیزات مورد نیاز در آموزش بالینی نیز رضایت پرستاران در استان کهگیلویه و بویراحمد در حد متوسط بوده است که با مطالعه محمدی و دادخواه (۱۳۸۴) در اردبیل همخوانی ندارد. ۱۹/۲ درصد از پرستاران اردبیلی اعلام نمودند که طریقه و اصول نگهداری از دستگاهها و تجهیزات آموزش داده نمی‌شود. همچنین ۴۳/۸ درصد بیان داشتند که طرز کار دستگاهها و تجهیزات جدید آموزش داده نمی‌شود زیرا در برخی از برنامه‌های آموزش مداوم نیاز است که کار با دستگاههای مختلف ابتدا آموزش داده شود و حتی نحوه نگهداری و مراقبت از دستگاه برای کار صحیح لازم است و سپس آموزش تئوری و عملی اضافه گردد (۱۳). در زمینه تسلط علمی فراگیران نظر دادند که تسلط علمی مدرسین در حد بسیار زیادی بوده است که با مطالعه چرکزی و همکاران (۱۳۸۸) در گلستان همخوانی داشته و بیشترین رضایت از برنامه‌های آموزش مداوم پرستاری در گلستان مربوط به میزان تسلط علمی مدرسین بوده است (۱۷). در این خصوص نیز می‌توان به همکاری پزشکان متخصص و اعضای هیأت علمی در برنامه‌های آموزش مداوم اشاره کرد که باعث رضایت بیشتر شرکت کنندگان گردیده است.

در حیطه انگیزه فراگیران پاسخ دادند انگیزه آنها برای تجدید اطلاعات قبلی در حد زیاد و برای کسب امتیاز حد متوسط بوده است. که با مطالعه وحید شاهی و همکاران (۱۳۸۶) در دانشگاه علوم پزشکی مازندران همخوانی نداشته، زیرا در مطالعه مذکور ۶۰٪ انگیزه اصلی از شرکت در بازآموزی را کسب امتیاز و

17. Charkazi A, Rostami M, Keshtkar A, Koochaki GH. The view point's of paramedical Employed in Golestan province about the Continuing Education programs. *Iranian Journal of Medical Education*. 2009;9:115-123. [Persian]
18. Vahidshahi K, Mahmoudi M, Shahbanzvezhad L, Ghafari Saravi V. The viewpoints of general physicians toward continuing medical education programs implementation status and the participants motivation. *Iranian Journal of Medical Education*. 2007;7:161-167. [Persian]
19. Rashidtorabi M, Ahanchian MR, Saeedi Rezvani M. The Attitude of Department Heads, Faculty Members, and Physician of Mashhad University of Medical Sciences toward Continuing Medical Education through Internet: Investigating Some Related Factors. *Iranian Journal of Medical Education*. 2008;7:279-287. [Persian]

Perspective of nurses working in medical-training hospitals in Kohkiluyeh and Boyer-Ahmad province towards continuing education

S. Mohammad Hosseini, MSc¹ Z. Karimi, PhD Student² E. Moemeni, MSc¹ A. Abassi, MSc³ J. Sadat, MSc¹

Instructor Department of Nursing¹, Instructor Department of Psychology³, Yasouj University of Medical Sciences, Yasouj, Iran. Nursing PhD Student², Ahvaz University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran.

(Received 8 May, 2010 Accepted 15 Oct, 2011)

ABSTRACT

Introduction: Information about perspective of nurses on continuing medical education is important in promoting the program. The present study was aimed to determine the perspective of nurses, working in medical-Education hospitals, on continuing education programs.

Methods: In this descriptive study, 184 nurses working in medical-education hospitals of Kohkiluyeh and Boyer-Ahmad were participated. A questionnaire was developed in five sections: demographic and content-area information, management information, satisfaction information, and motivation information. The collected data was analyzed using SPSS.

Results: Based on the results, at most, 63% of the participants in the study were satisfied with agreement of the contents with new scientific discoveries, 63% were satisfied with the appropriateness of the contents with their needs, and 52% were satisfied with the management of the programs. In general, nurses had average evaluation, about the contents of the program, management, satisfaction, and motivation in continuing education programs.

Conclusion: The majority of nurses, participating in continuing educational programs, had average evaluation towards content of the program, program management, satisfaction with programs, and motivation for participation. It is suggested to review the various parts of the programs and implement the requirement evaluation before any education progress.

Key words: Continuing education, Nursing, Perspective

Correspondence:

Z. Karimi, PhD.

Paramedical College,
Department of Operating
Room. Ahvaz University
of Medical Sciences.

Ahvaz, Iran

Tel: +98 611 37383894

Email:

Karimiz48@yahoo.com